

КУЗЬМІНСЬКА А.С., здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **БОДНАР О. А.**, к.е.н,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Актуальність. Сьогодні український банківський сектор перебуває у складній ситуації. Запропонована Національним банком України програма реформування банківської системи призвела до суттєвого скорочення кількості банків і принципової зміни роботи найважливіших системних банків. Описаний процес обумовлює об'єктивну необхідність дослідження сучасного стану банківського сектора України та перспектив його подальшого розвитку.

Результати дослідження. Важливу роль у формуванні економічних відносин між суб'єктами грошового ринку відіграє банківська система. Це пояснюється тим, що банки є одним із найважливіших елементів економічної структури з точки зору організації фінансових потоків. Вони складають основу національної кредитної системи і концентрують основну частину ресурсів країни. Банківська система є галуззю діяльності, яка є найбільш динамічною та відображає всі позитивні та негативні явища, що відбуваються в економіці [1].

До позитивних сторін банку можна віднести: швидке та ефективне впровадження передових банківських методів, підвищення якості кредитного аналізу, збільшення обсягів кредитних ресурсів, розширення спектру якісних послуг, зниження цін на банківські послуги, впровадження системи страхування банківських послуг, підвищення привабливості дешевих ресурсів [2].

Банківська система України є одним із найрозвиненіших елементів економічного механізму, оскільки її реформування розпочалося раніше за інші сектори економіки України. Однак, незважаючи на ці позитивні явища, все ще залишаються невирішеними питання, а саме:

1. Рівень капіталізації комерційних банків низький. За цим показником вітчизняні банки суттєво відстають від іноземних. Причиною цього є те, що велика кількість нових кредитних установ була створена для вирішення проблем групи фінансової промисловості. Метою інших банків є забезпечення торговельно-посередницьких і валютно-обмінних операцій із швидким обертанням капіталу.

2. Відсутність довіри населення до банків зменшує мобілізацію банками ресурсів порівняно з потенційними можливостями. Довіра населення України до банків все ще значно нижча, ніж у країнах із високорозвиненою ринковою економікою та банківською системою [3].

3. Капітал сильно зосереджений у великих банківських групах (така практика може призвести до розширення угод і змови між великими банками

при здійсненні такої діяльності, як встановлення цін на банківські послуги).

4. Кадрові проблеми - недостатній рівень кваліфікації керівників і спеціалістів, брак досвіду кадрового персоналу. Низька заробітна плата не сприяє залученню молодих спеціалістів у банківську сферу [4].

Для вирішення вищезазначених проблем рекомендується:

1. Підвищення надійності та фінансової стійкості банків шляхом: оптимізації податкового законодавства; розвитку іпотечного фондового ринку.

2. Не допустити зниження рівня капіталізації банку та підвищити його конкурентоспроможність на внутрішньому та зовнішньому ринках шляхом: забезпечення пропорційного зростання регулятивного капіталу та його обсягу; розробки плану заходів щодо підвищення рівня капіталізації; більш агресивне застосування процедур реструктуризації та реструктуризації банків.

3. Для недокапіталізованих банків НБУ передбачає такі заходи впливу: зобов'язання з продажу акцій; заборона на виплату дивідендів; обмеження на рівень процентної ставки боргу; запровадження певних пільг щодо оподаткування його частки прибутку з метою збільшення капіталу банку; заборона виплачувати надмірну винагороду керівництву та приймати депозити від банків-кореспондентів [5].

Слід зазначити, що в українській банківській системі залишається багато проблем, які пов'язані з об'єктивним уповільненням темпів експансії у зовнішньому середовищі, що призводить до посилення конкуренції, зниження активності та ефективності управління системи, вплив процесів глобалізації та ін. У цьому контексті необхідно визначити пріоритети, які забезпечуватимуть сталий розвиток банківського сектору та економіки в цілому, та сформулювати заходи для досягнення цих цілей, що уповільнить монополію в банківському секторі.

Список використаних джерел:

1. Холодна Ю.Є., Рац О. М. Банківська система: навч. посіб. Х., 2013. 315 с.
2. Деревська О.Б. Тенденції та перспективи розвитку банківської системи України // *Вісник університету банківської справи Національного банку України*. 2010. №6. С. 26-31.
3. Д'яконова І. Пошук стратегії розвитку банківської системи України в умовах глобалізації фінансових ринків // *Вісник НБУ*. №2, 2008. С. 26-31.
4. Смага Л., Гнатів О. Вплив макроекономічних чинників на кредитну діяльність банків // *Вісник Української академії банківської справи*. №1(24), 2008. С. 21-27.
5. Патрікац Л., Бойчук М. Глобалізація і банки: проблеми, перспективи // *Вісник НБУ*. №1, 2008. С. 46-49.

